

2. Na nacionalnom sudu je da se uvjeri da, uzimajući u obzir sve okolnosti iz glavnog postupka, teret koji za dotičnu osobu konkretno nastaje zbog primjene nacionalnog propisa iz glavnog postupka i kumuliranja progona i sankcija koje on dopušta nije pretjeran u odnosu na težinu počinjenog kaznenog djela.

(¹) SL C 414, 14. 12. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 22. ožujka 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – u postupcima koje je pokrenula Agnieška Anisimovienė i dr. (C-688/15) protiv „Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ (C-109/16)

(Spojeni predmeti C-688/15 i C-109/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sustavi osiguranja depozita i naknada štete za investitore — Direktiva 94/19/EZ — Članak 1. točka 1. — Depoziti — Privremena stanja koja proizlaze iz uobičajenih bankovnih transakcija — Direktiva 97/9/EZ — Članak 2. stavak 2. drugi podstavak — Sredstva koja se investitoru duguju ili koja investicijsko društvo drži za njega u vezi s odvijanjem investicijskog poslovanja — Kreditna institucija koja izdaje prenosive vrijednosne papire — Sredstva koja pojedinci prenesu toj instituciji radi upisa budućih prenosivih vrijednosnih papira — Primjena Direktive 2004/39/EZ — Stečaj navedene institucije prije izdavanja predmetnih prenosivih vrijednosnih papira — Javno poduzeće odgovorno za sustave osiguranja depozita i naknade štete za investitore — Nemogućnost pozivanja na direktive 94/19/EZ i 97/9/EZ protiv tog poduzeća)

(2018/C 166/03)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Agnieška Anisimovienė i dr.

uz sudjelovanje: bankas „Snoras” AB, u stečaju, „Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ, bankas „Finasta” AB (C-688/15)

„Indėlių ir investicijų draudimas” VĮ

uz sudjelovanje: Alvydas Raišelis, bankas „Snoras” AB, u stečaju (C-109/16)

Izreka

1. S jedne strane, odredbe Direktive 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore i, s druge strane, one Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009., treba tumačiti na način da potraživanja koja se odnose na sredstva prenesena s računa koje su pojedinci imali u kreditnoj instituciji na račune otvorene na ime te institucije radi upisa budućih prenosivih vrijednosnih papira koje je ta institucija trebala izdati, u okolnostima u kojima izdavanje tih vrijednosnih papira na kraju nije izvršeno zbog stečaja navedene institucije, potpadaju pod sustave naknade štete za investitore predviđene Direktivom 97/9 i pod sustave osiguranja depozita predviđene Direktivom 94/19.

2. Članak 2. stavak 3. Direktive 97/9 treba tumačiti na način da, u situaciji u kojoj potraživanja obuhvaćena sustavima osiguranja depozita predviđenima Direktivom 94/19 i sustavima naknade štete za investitore predviđenima Direktivom 97/9, i u kojoj nacionalni zakonodavac za takva potraživanja nije odredio pripadaju li jednom ili drugom sustavu iz tih dviju direktiva, sud pred kojim se vodi postupak ne može sam odlučiti, na temelju te odredbe, na koji se od tih sustava imaju pravo pozvati nositelji prava na navedena potraživanja. Suprotno tomu, u takvoj situaciji, na potonjima je da odaberu sustav predviđen u nacionalnom zakonodavstvu radi provedbe tih dviju direktiva u okviru kojeg će im biti nadoknađena šteta.
3. S jedne strane, članak 1. točku 1. Direktive 94/19, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14, i, s druge strane, članak 1. točku 4. i članak 2. stavak 2. drugi podstavak Direktive 97/9 treba tumačiti na način da se pojedinci mogu na njih pozivati pred nacionalnim sudom u prilog tužbama za naknadu štete protiv javnog poduzeća odgovornog, u državi članici, za sustave osiguranja depozita i naknade štete za investitore.

(¹) SL C 106, 21. 3. 2016.
SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 20. ožujka 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije
(Predmet C-187/16) (¹)

(Povreda obveze države članice — Direktive 92/50/EEZ i 2004/18/EZ — Ugovori o javnoj nabavi usluga — Državna tiskara — Izrada identifikacijskih isprava i drugih službenih isprava — Dodjela ugovora poduzetniku privatnog prava bez prethodne provedbe postupka nabave — Posebne sigurnosne mjere — Zaštita osnovnih interesa država članica)

(2018/C 166/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Tokár i B.-R. Killmann, u svojstvu agenata)

Tuženik: Republika Austrija (zastupnik: M. Fruhmann, u svojstvu agenta)

Izreka

1. Time što je društvu Österreichische Staatsdruckerei GmbH izravno dodijelila ugovore o uslugama za izradu putovnica s čipom, putovnica za slučaj nužde, dozvola boravka, osobnih iskaznica, vozačkih dozvola u formatu kreditne kartice i prometnih dozvola u formatu kreditne kartice a da nije provela postupak javne nabave na razini Europske unije i time što je zadržala na snazi nacionalne odredbe kojima se javne naručitelje obvezuje da te ugovore o uslugama izravno dodijele tom društvu bez provedbe postupka javne nabave na razini Unije, Republika Austrija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 2. i članka 8. Direktive Vijeća 92/50/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnoj nabavi usluga, u vezi s člancima 11. do 37. te direktive i članaka 14. i 20. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [javnoj nabavi usluga], u vezi s člancima 23. do 55. te direktive.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.